

[Wilhelm]

get, som betyder, at virkelig kvalificerede synopsis må afvises så at sige hvert eneste halvår; det er noget, som betyder, at spændende projekter på områder, hvor bestanden af kortfilm ikke dækker temaet i forvejen, eller hvor de film, der findes, er virkelig forældede, alligevel må afvises, og det er noget, som betyder, at man er så lavt nede i antal, at det er umuligt at opretholde en stab af kyndige og erfarne kortfilmsproducenter.

Det er altså et område, der trænger mindst lige så meget som spillefilmen til at blive hjulpet. Men det er et langt mere overskueligt område. Det drejer sig om, at man med – et slag på tasken – 1 mill. kr. ville kunne udvide den årlige produktion af danske kortfilm med 5–6 stykker. Vi talte om det lige omkring betænkningsskrivningen i udvalget, og jeg fik indtryk af, at det var det store flertal i udvalget, der syntes, at den million kroner skal skaffes.

Det, sagen drejer sig om nu, er vel nok, om vi mellem anden og tredje behandling skal skaffe den million kroner ved igen at tage den fra spillefilmene. Det mener jeg er forkert; jeg mener, vi må erkende, at dansk spillefilm med de 22 mill. kr., som nu efter ministerens bemærkninger til lovforslaget er fordelt til det, kun lige er bragt op på det minimum, som man har overbevist os om er nødvendigt for at køre videre, og at det derfor vil være forkert at begynde at tage millionen dér. Jeg mener, vi må prøve at finde – og vi er i hvert fald villige til at være med til det – den million kroner, der kan sikre dansk kortfilmproduktion, et andet sted end ved at tage den fra spillefilmene.

Så kan både kulturministeren, hr. Lasse Budtz, og hvem der ellers gør sådan noget, komme og sige til os: ja men I vil jo ikke stemme for afgiftspakken. Det er også rigtigt: vi vil selvfølgelig ikke forpligte os til at stemme for de 30 mia kr., der ligger i denne indekserede afgiftspakke, bare fordi vi skal skaffe 1 mill. kr. om året til at sikre dansk kortfilmproduktion, men jeg vil samtidig sige, at om vi så skal gøre det ved at mindske det skattemæssige bundfradrag for hver skatteyder med 70 øre – for det er det, det drejer sig om, andet er det ikke – så er vi parate til at være med til at finde den million. Det er ikke den mest sociale måde at gøre det på – det er jeg helt klar over – men det er altså

størrelsesordenen for at redde dansk kortfilmproduktion.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Der er her i talernes løb faldet et par bemærkninger om, at man har haft for kort tid til udvalgsarbejdet, og der er også blevet sagt noget om, at en tyk betænkning jo ikke er nogen garanti for kvalitet. Det sidste kan jeg være enig i, men jeg er nu ikke helt enig i, at det gælder for denne betænkning. Jeg synes virkelig, der under udvalgsarbejdet, som har været kort og meget intenst, er sket meget, der har ændret denne lovgivning fra at være temmelig dårlig til at være nogenlunde god.

Det er ikke rigtigt, som hr. Kruse Rasmussen sagde, at vi ikke har haft tid til at tale med en hel masse af de mennesker, der har noget med film at gøre. Det kan godt være, at ikke alle biografgængerne har kunnet komme ind til os, men jeg ved i hvert fald, at vi har modtaget mange, mange deputationer, at vi har haft mulighed for at høre synspunkter fra så godt som alle sider af filmbranchen, at vi har prøvet på at give os tid i udvalget, at vi har lyttet meget, og at den betænkning, der foreligger i dag, også bærer præg af, at vi har lyttet.

Der er et par tekniske småting, der skal ændres mellem anden og tredje behandling, og der er det store problem med statens filmcentral. Dér har vi været sent på den, men vi har set det, og vi vil prøve på, om vi kan rette det. Det er min personlige indstilling, at det skal rettes sådan, at man ikke bare giver statens filmcentral en øjeblikkelig indsprøjtning, men også sikrer den løbende en eller anden forbedret bevilling; det kan vi tale om i udvalget.

Så vil jeg for øvrigt gerne herfra sige, at jeg ikke havde troet, vi ville blive færdige med denne lov. Jeg havde ikke troet, så sent som den kom, at det skulle lykkes os at komme igennem, og jeg vil gerne have lov til at takke udvalgets medlemmer for, at de har orket at komme til møderne, at de har orket at være med, fordi de naturligvis har været interesserede i at få denne lovgivning igennem.

Jeg vil også godt takke ministeriets embedsmænd for det arbejde, de har måttet udføre under pres.